

Sygn. akt V **GC 642/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	stażysta Justyna Jułkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018 r. w Toruniu

na rozprawie sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda M. Z. kwotę 960 zł (dziewięćset sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 335 zł (trzysta trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Transkrypcja ustnego uzasadnienia orzeczenia

z dnia 22.01.2018 r.

sygn. V GC 642/17

początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:01.238]

Ustne uzasadnienie ogłoszonego przed chwilą wyroku, w trybie artykułu 328 paragraf 1 z indeksem 1 Kodeksu postępowania cywilnego. W pozwie z dnia 23 września 2016 roku powód M. Z. żądał zasądzenia od pozwanego (...) S. A. w S. kwoty 960 złotych z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód twierdził między innymi, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 7 czerwca 2016 roku uszkodzony podjął decyzję o wzięciu w najem samochodu zastępczego. W związku, z czym podpisał on z powodem umowę najmu samochodu marki F. (...) klasy C ubezpieczonego w zakresie OC plus AC z opcją pod wynajem, bez limitu przejechanych kilometrów, bez depozytu, bez dodatkowych kosztów ukrytych, w stawce po 159 złotych brutto za każdy dzień najmu. Okres najmu trwał 15 dni, okres ten tego najmu pojazdu zastępczego był uzasadniony okresem trwania postępowania likwidacyjnego, uszkodzony zaakceptował warunki najmu, w tym obowiązujące u powoda stawki wynajmu pojazdów zastępczych. Powód stwierdził też, że w dniu 23 czerwca 2016 roku dokonał cesji wierzytelności to jest prawa do zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego na rzecz powoda M. Z.. Powód stwierdził też, że strona pozwana decyzją z 5 lipca 2016 roku wypłaciła powodowi kwotę 1.425 złotych, tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za cały okres najmu pojazdu zastępczego przyjmując stawkę minimalną za jeden dzień najmu

w wysokości 95 złotych brutto. W dniu 18 października 2016 roku Sąd Rejonowy w Toruniu wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty, który uwzględnił żądanie pozwu w całości. W przepisany terminem pozwany wniósł sprzeciw od wyżej wymienionego nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości żądał oddalenia powództwa i zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany twierdził między innymi, że meritum niniejszej sprawy sprowadza się do ustalenia zasadnej stawki najmu pojazdu zastępczego. Strona pozwana nie tylko kwestionowała stawkę za dobę wynajmu pojazdu zastępczego, jako zawyżoną, ale wskazuje, że proponowała poszkodowanemu wynajem pojazdu zastępczego na dowód, czego pozwana załącza rozmowę ze zgłoszenia szkody z 8 czerwca 2016 roku, która świadczy o złożeniu poszkodowanemu oferty w zakresie najmu pojazdu zastępczego. Powód..., pozwany twierdził też, że poszkodowany nie skorzystał z oferty strony pozwanej, a zdecydował się na wariant zdecydowanie droższy. Powód nie uzasadnił swojej decyzji w pozwie, co skłoniło poszkodowanego do wynajęcia pojazdu zastępczego w cenie stanowiącej półtorakrotność, półtorakrotność wartości stawki zaoferowanej przez asystora pozwanej. Strona pozwana dokonała weryfikacji stawki i na tej zasadzie uwzględniła stawkę 95 złotych brutto za dobę wynajmu pojazdu zastępczego. Sąd ustalił, co następuje. W dniu 7 czerwca 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w której poszkodowany był K. W., a sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym Towarzystwie. Szkoda została zgłoszona do pozwanego. Tego samego dnia, w którym doszło do kolizji drogowej poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego za kwotę 159 złotych brutto za każdy dzień najmu, najem trwał przez 15 dni. W dniu 23 czerwca 2016 powód zawarł z poszkodowanym umowę cesji wierzytelności pochodzącej z umowy najmu pojazdu zastępczego. Decyzją z dnia 5 lipca 2016 roku powód wypłacił z tytułu najmu samochodu kwotę 1.425 złotych przyjmując jedynie częściowo swoją odpowiedzialność z powyższego tytułu. Pozwany przyjął, że, że kwota maksymalna za najem powinna zamknąć się w kwocie 95 złotych brutto za każdy dzień najmu. Na lokalnym rynku koszty najmu pojazdów zastępczych wahają się od 125 złotych 46 groszy brutto z kaucją w wysokości 1.000 złotych do 273 złotych i 75 groszy brutto za dobę. Dowód oświadczenie poszkodowanego karta 9 do 9V, warunki najmu karta 10, aneks do umowy najmu karta 10V, faktura za najem karta 11, umowa cesji karta 11V, wezwanie do zapłaty karta 12 do 13 akt, częściowe uznanie żądania karta 13V do 14, reklamacja karta 11V do 15., 14V do 15, cenniki najmu karta 15V do 20V akt, kserokopia karty pojazdu karta 32 akt, pisma ubezpieczyciela do poszkodowanego i do powoda karta 33 do 34V, płyta CD karta 39 akt, opinia biegłego karta 71 do 73 akt, zeznania biegłego sądowego magistra inżyniera S. D. karta 95 akt. Sąd zważył, co następuje. Przedstawiony wyżej stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów opinii i zeznań biegłego sądowego magistra inżyniera S. D.. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w całości gdyż nie budziły one wątpliwości, co do swojej prawdziwości, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich skutecznie. Sąd dał również w całości wiarę dowodowi z opinii i zeznań biegłego sądowego magistra inżyniera S. D., gdyż były one fachowe rzetelne i jednoznaczne, a żadna ze stron nie podważyła ich skutecznie. Sąd dał wiarę opinii biegłego także i z tego powodu, że magister inżynier S. D. jest długoletnim biegłym sądowym, który sporządził na potrzeby tutejszego wydziału bardzo wiele opinii, a wszystkie opinie tego biegłego charakteryzują się fachowością, rzetelnością, jasnością, a przede wszystkim bezstronnością. Taka była również opinia wydana w niniejszej sprawie. Z opinii wydanej przez biegłego sądowego wynika między innymi, że rynkowe stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu wynajętego na rynku lokalnym w T. lub w okolicach, przy warunkach najmu przyjętych przez powoda zostały przedstawione w tabeli w punkcie 2 opinii. Średnia zaś rynkowa stawka czynszu najmu pojazdu zastępczego klasy odpowiadającej klasie pojazdu wynajętego K. W. w okresie od 7 czerwca 2016 do 22 czerwca 2016, wynosiła 166 złotych 55 groszy. Jedynie na marginesie należy zauważyć, że strona pozwana wbrew twierdzeniom zawartym w sprzeciwie nie wykazała, aby zaoferowała poszkodowanemu samochód zastępczy w kwocie 95 złotych netto bądź brutto za każdy dzień najmu. Pozwany w ogóle nie wykazał, aby złożył poszkodowanemu w tym zakresie jakąkolwiek propozycję. Załączona do akt płyta CD nie nadaje się do odtworzenia i jest niemożliwa do odczytania. Skoro pozwany nie wykazał, aby zaoferował pojazd zastępczy za cenę niższą niż ta, za którą pojazd został najęty przez poszkodowanego to należało przyjąć za biegłym, że kwota, za którą pojazd został wynajęty mieściła się w stawkach oferowanych na lokalnym rynku i nie była wcale stawką najwyższą. Poszkodowany zaś, co wynika z orzecznictwa Sądu Okręgowego w Toruniu nie ma obowiązku poszukiwania pojazdu za cenę najniższą, czy też za cenę średnią skoro cena najętego pojazdu mieściła się w stawkach na lokalnym rynku, a co wykazał biegły w swojej opinii, a szczegółowo ujął to w tabeli załączonej do opinii. Jak już powiedziano w ustaleniach faktycznych kwota ta wahała się od 125 złotych 46 groszy brutto za każdy dzień najmu plus kaucja 1.000 złotych, aż do kwoty 273 złotych 75 groszy brutto za każdy dzień najmu. Powyższe zostało także potwierdzone w zeznaniach biegłego, których

strona pozwana nie zdołała podważyć choćby w niewielkim stopniu. To samo tyczy się, o czym była już wyżej mowa opinii biegłego. Jedyną okolicznością sporną w niniejszej sprawie była wyłącznie cena najmu pojazdu zastępczego skoro pozwany twierdził, że cena ta była zawyżona bądź, że sam oferował pośrednictwo w najmie pojazdu zastępczego to winien te okoliczności wykazać. Pozwany nie podał w tym względzie i nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń zawartych w sprzeciwie, a załączenie nieczytelnej płyty CD jest wręcz niepoważne. Wręcz przeciwnie to powód wykazał stosowną inicjatywę dowodową i wykazał zasadność roszczenia także, co do jego wysokości. Sąd przyjął, zatem, że przyjęta przez powoda i przez poszkodowanego kwota 159 złotych brutto za każdy dzień najmu, jak najbardziej mieściła się w stawkach obowiązujących na lokalnym rynku i była dopuszczalna. Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie artykułu 822 Kodeksu cywilnego w związku z artykułem 509 Kodeksu cywilnego należało orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie artykułu 98 Kodeksu postępowania cywilnego w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając tymi kosztami w całości stronę pozwaną, jako przegrywającą spór. Na koszty składała się kwota 48 złotych wpisu, kwota 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa i kwota 270 złotych wynagrodzenia radcy prawnego. To wszystko. Dziękuję.

[koniec 00:10:57.776]